

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับ ปวส.
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจวิทยาลัยเทคนิคนครนายก โดยการจับคู่ดูแลกัน
ชื่อผู้วิจัย : นางสาววินทภา วิเศษศิริกุล
ชื่อสถานศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคนครนายก

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ชั้น ปวส.1 ห้อง 2 ปีการศึกษา 2545 ต่อเนื่องชั้น ปวส.2 ปีการศึกษา 2546 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
จำนวน 11 คน และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 11 คน รวม 22 คน ให้มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงขึ้น กลุ่มละ 9 คน รวม 18 คน (ร้อยละ 80)

เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางการเรียน และแบบบันทึกผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายในภาคเรียนที่ 1/2545 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 2/2546
ดูพัฒนาการความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละคน

ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 11 คน เมื่อได้รับการจับคู่ดูแลกัน
จากเพื่อนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงแล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิม 10 คน คิดเป็นร้อยละ 90.90
และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 11 คน ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลเพื่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สูงขึ้นจากเดิมทั้ง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ ในการจับคู่เพื่อช่วยเหลือดูแลกันและกัน ของนักศึกษาควรให้จับคู่กัน ตามความสมัครใจ และ
อาจนำวิธีการนี้ไปใช้ทดลองใช้กับนักศึกษากลุ่มอื่นที่มีปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงขึ้น และนำไปใช้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่าของ
ตนเอง เป็นการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ให้น่าใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ทั้งยังทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงยิ่งขึ้น
เนื่องจากได้ทบทวนทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียนซ้ำ

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับ ปวส. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
วิทยาลัยเทคนิคนครนายก โดยการจับคู่ดูแลกัน**

นางสาววินทยา วิเศษศิริกุล^{หนึ่ง}

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้น ปวส.1 ห้อง 2 ปีการศึกษา 2545 ต่อเนื่องชั้น ปวส.2 ปีการศึกษา 2546 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ จำนวน 11 คน และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 11 คน รวม 22 คน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น กลุ่มละ 9 คน รวม 18 คน (ร้อยละ 80)

เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางการเรียน และแบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายในภาคเรียนที่ 1/2545 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 2/2546 ดูพัฒนาการความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละคน

ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 11 คน เมื่อได้รับการจับคู่ดูแลกัน จากเพื่อนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงแล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิม 10 คน คิดเป็นร้อยละ 90.90 และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 11 คน ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลเพื่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิมทั้ง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ ในการจับคู่เพื่อช่วยเหลือดูแลกันและกัน ของนักศึกษาควรให้จับคู่กัน ตามความสมัครใจ และอาจนำวิธีการนี้ไปใช้ทดลองใช้กับนักศึกษากลุ่มอื่นที่มีปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และนำไปใช้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง เป็นการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ให้น้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ทั้งยังทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงยิ่งขึ้น เนื่องจากได้ทบทวนทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียนซ้ำ

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ระดับ ปวส.
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคนครนายก โดยการจับคู่ดูแลกัน**

นางสาววินทยา วิเศษศิริกุล^{สอง}

ความเป็นมาของการวิจัย

จากการที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาและสอนนักศึกษา ชั้น ปวส.1 ห้อง 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งเป็นนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายสามัญ เข้ามาเรียน ได้สังเกตพบว่า นักศึกษาต้องปรับตัวเป็นอย่างมากในการเรียนสายวิชาชีพ ที่มีการฝึกทักษะ ซึ่งเป็นการเรียนที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ ทำให้นักศึกษาบางส่วนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้น จึงได้หาวิธีการที่จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้น ปวส.1 ห้อง 2 ปีการศึกษา 2545 ต่อเนื่องถึงชั้น ปวส.2 ปีการศึกษา 2546 จนจบหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของ สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ให้สามารถปรับตัวเข้ากับระบบการเรียนได้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จับคู่ดูแล ให้คำแนะนำ แก่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ตามเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assist) ทั้งยังช่วยให้ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงได้ตระหนัก เห็นคุณค่าในตนเอง (Self Esteem) ที่สามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้น ปวส.1 ห้อง 2 ปีการศึกษา 2545 ต่อเนื่องถึง ชั้นปวส. 2 ปีการศึกษา 2546 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00) จำนวน 11 คน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างน้อย จำนวน 9 คน (ร้อยละ 80)
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับ ปวส.1 ห้อง 2 ปีการศึกษา 2545 ต่อเนื่องถึง ชั้นปวส.2 ปีการศึกษา 2546 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 11 คน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงยิ่งขึ้นอีกอย่างน้อย จำนวน 9 คน (ร้อยละ 80)

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

นักศึกษาวិทยาลัยเทคนิคนครนายก สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้น ปวส.1 ห้อง 2 รุ่นปีการศึกษา 2545 ต่อเนื่องถึง ชั้นปวส.2 ปีการศึกษา 2546 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 11 คน และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูง จำนวน 11 คน รวมจำนวน 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางการเรียน
2. คู่มือกิจกรรมการดูแลกัน (ประยุกต์จากคู่มือเพื่อนช่วยเพื่อน ของกรมสุขภาพจิต)
3. แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การดำเนินการวิจัย (การแก้ปัญหา)

1. ผู้วิจัยได้เข้าพบนักศึกษาที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา แจ้งผลการเรียนของในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 แล้วปรึกษาร่วมกับนักศึกษา เพื่อหาวิธีที่จะแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้ข้อสรุปว่าจะใช้วิธีการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้จับคู่ดูแลกัน แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assist) โดยให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงจับคู่กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
2. ดำเนินการจับคู่ดูแลกัน ระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยให้จับคู่เรียงลำดับคะแนน คือ คนที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คู่กับคนที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เรียงไปตามลำดับ
3. อธิบายทำความเข้าใจถึงบทบาทของเพื่อนที่จะดูแลกันตามคู่มือกิจกรรมการดูแลกัน คือให้ช่วยดูแล แนะนำกันในเรื่องที่ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน ช่วยเตือนเกี่ยวกับกำหนดการส่งงาน และอื่น ๆ ตามที่ เพื่อนร้องขอ แต่ไม่ให้ช่วยทำแบบฝึกหัด หรือช่วยทำงานส่งอาจารย์ และอธิบายถึงข้อดีของการให้คำแนะนำช่วยเหลือกัน
4. ในระหว่างภาคเรียน ให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย บันทึกรายงานสรุปการสังเกตพฤติกรรมฯ เป็นรายบุคคล เดือนละ 2 ครั้ง และผู้วิจัยติดตาม ตรวจสอบ ประเมินพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคล จากรายงานสรุปการสังเกตพฤติกรรมฯ นำข้อมูลมาใช้ในการปรับพฤติกรรมการเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบถาม แนะนำ พูดคุยกับนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย
5. ปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ได้จัดบันทึกผลการเรียน นำผลที่ได้มาสรุปเปรียบเทียบพบว่า นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างชัดเจน 3 คน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเล็กน้อย 2 คน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคงที่ 6 คน
6. ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ได้ปรับวิธีการจับคู่ใหม่ โดยการสัมภาษณ์พูดคุยเป็นการส่วนตัว ก่อนแล้ว ให้จับคู่กันเองตามความสมัครใจของทั้ง 2 ฝ่าย ซึ่งจากการสังเกตพบว่า นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย มีการช่วยเหลือ ร่วมมือ ยอมรับซึ่งกันและกันมากขึ้น
7. ปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จัดบันทึกผลการเรียน นำผลที่ได้มาสรุปเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย

การรวบรวมข้อมูล

บันทึกเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 กับคะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ดูพัฒนาการความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแต่ละคน

ผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 กับภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย พบว่า

1. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 11 คน เมื่อได้รับการจับคู่ดูแลกัน จากเพื่อนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงแล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิม 10 คน คิดเป็นร้อยละ 90.90 ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

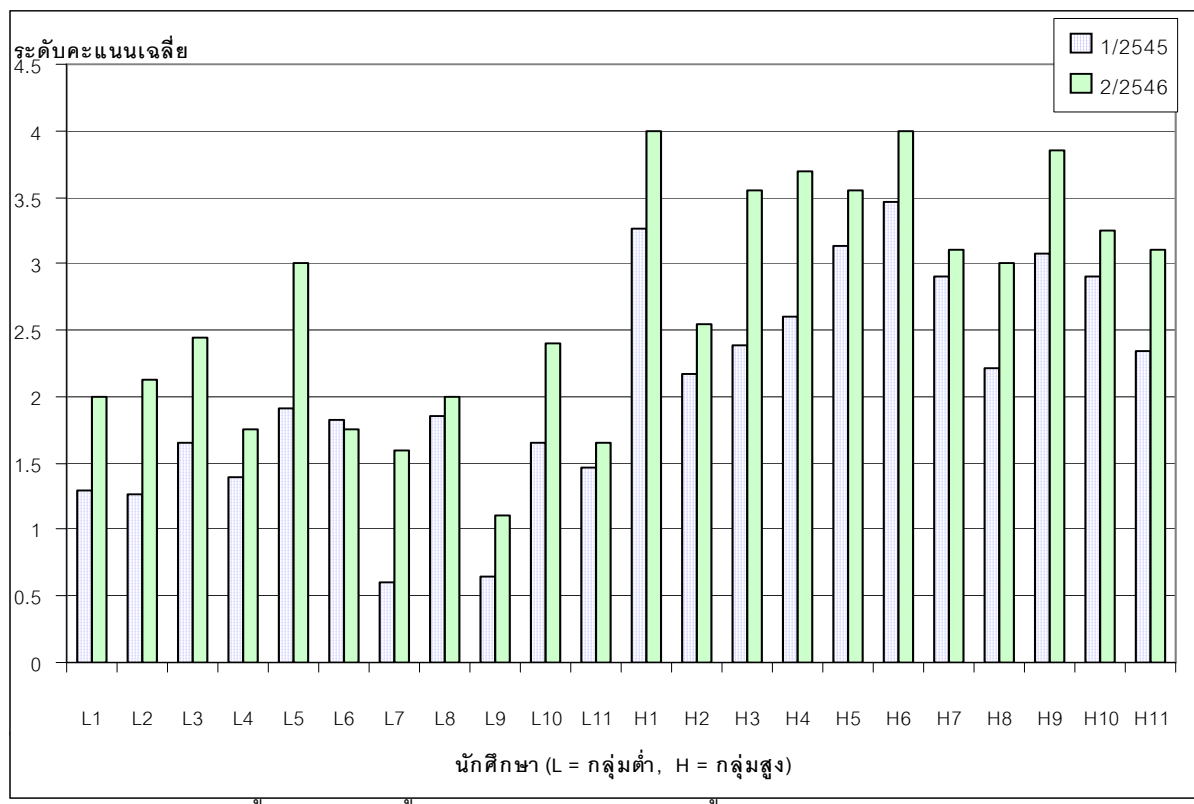
2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 11 คน ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลเพื่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิมทั้ง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 กับ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ของนักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
	1/2545	2/2546	
1. คนที่ 1	1.30	2.00	สูงขึ้น
2. คนที่ 2	1.26	2.13	สูงขึ้น
3. คนที่ 3	1.65	2.45	สูงขึ้น
4. คนที่ 4	1.39	1.75	สูงขึ้น
5. คนที่ 5	1.91	3.00	สูงขึ้น
6. คนที่ 6	1.82	1.75	ลดลง
7. คนที่ 7	0.60	1.60	สูงขึ้น
8. คนที่ 8	1.86	2.00	สูงขึ้น
9. คนที่ 9	0.65	1.10	สูงขึ้น
10. คนที่ 10	1.65	2.40	สูงขึ้น
11. คนที่ 11	1.47	1.65	สูงขึ้น

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 กับ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ของนักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
	1/2545	2/2546	
1. นางสาวประนอม จันทา	3.26	4.00	สูงขึ้น
2. นางสาวปาริศา ไชยพล	2.17	2.55	สูงขึ้น
3. นางสาวพรทิพย์ สุทธิประภา	2.39	3.55	สูงขึ้น
4. นายวัลลภ เป้ามัน	2.60	3.70	สูงขึ้น
5. นางสาววิภาภรณ์ ใจสัจด์	3.13	3.55	สูงขึ้น
6. นางสาวศัลชนีย์ ควราชวร	3.47	4.00	สูงขึ้น
7. นางสาวสุนันท์ มั่งคั่ง	2.91	3.10	สูงขึ้น
8. นางสาวสุมาลีรัตน์ ศรีหาพรม	2.21	3.00	สูงขึ้น
9. นางสาวสุวี เจริญยิ่ง	3.08	3.85	สูงขึ้น
10. นางสาวญาณิสร ชุนแดง	2.91	3.25	สูงขึ้น
11. นางสาวสุปราณี เจริญสุข	2.34	3.10	สูงขึ้น

2. จากผลการวิจัย พบว่า การให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้ดูแลช่วยเหลือให้คำแนะนำ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นควรนำวิธีการนี้ไปใช้ทดลองใช้กับนักศึกษาในกลุ่มอื่น ที่มีปัญหาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำ

3. จากการที่ให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมาจับคู่ดูแลนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีผลให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง เป็นการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ปลูกจิตสำนึก ให้มีจิตใจเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ทั้งยังทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงยิ่งขึ้น เนื่องจากได้ทบทวนทำความเข้าใจ เนื้อหาการเรียนซ้ำ เมื่อช่วยเหลืออธิบายให้เพื่อนฟัง ดังนั้นควรนำวิธีการนี้ไปใช้ทดลองใช้กับนักศึกษาในกลุ่มอื่นด้วย

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นของนักศึกษา อาจมีตัวแปรอื่น ๆ ประกอบร่วมด้วย ดังนั้นควรมี การศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ในโอกาสต่อไป และมีนักศึกษาบางส่วนที่ผลการเรียนไม่พัฒนาสูงขึ้น เนื่องจากสาเหตุปัญหา เฉพาะตน ควรศึกษาแต่ละราย เป็นกรณีเฉพาะ

ภาคผนวก
แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางการเรียน
นักศึกษา ปวส. ห้อง 2 รุ่น 2545-2546 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

สัปดาห์ที่.....วันที่.....ถึง

วันที่.....

ชื่อนักศึกษา.....รหัสประจำตัว

.....

การเข้าชั้นเรียน ✧ ตรงเวลา

✧ สาย วันที่ วิชา สาเหตุ.....

วันที่ วิชา สาเหตุ.....

วันที่ วิชา สาเหตุ.....

✧ ขาด วันที่ วิชา สาเหตุ.....

วันที่ วิชา สาเหตุ.....

วันที่ วิชา สาเหตุ.....

การส่งงาน ✧ ครบ

✧ ขาด วิชา เรื่อง สาเหตุ.....

วิชา เรื่อง สาเหตุ.....

วิชา เรื่อง สาเหตุ.....

การให้คำแนะนำปรึกษา

วัน/เดือน/ปี	เรื่อง	ผลลัพธ์
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		

อื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บันทึก

(.....)

แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักศึกษา ปวส. ห้อง 2 รุ่นปี 2545-2546 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ชื่อ-สกุล	1/2545	2/2545	1/2546	2/2546	หมายเหตุ
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					
12.					
13.					
14.					
15.					
16.					
17.					
18.					
19.					
20.					
21.					
22.					